

صفات کمالیه پروردگار

پیش از این دانستیم که جميع موجودات حادث و محتاجند و ایجاد کننده و محرکی نیازمندند و در هر امری به شخص و اسباب دیگری وابسته اند. لذا فاعلی باید باشد که از همه اینها بی نیاز بوده و خودش مقترن و وابسته به دیگری نباشد و به حرکت دیگری متحرک نشود و ایجاد کننده ای نداشته باشد (چرا که دوباره خود نیز محتاج به خالق می باشد) یعنی قدیم و غنی باشد، و اوست که باید هر کدام را از قوه به فعلیت برساند و اصل همه افعال از او بوده و ابتدا و انتهای هر چیزی باشد.

حال این فاعلی که قدیم و غنی بودن او ثابت است، باید احد و یکتا باشد، چرا که هر دو چیزی باید مرکب از اجزایی مختلف باشند تا سبب امتیاز آنها باشد، و ترکیب صفت شیئی حادث است چرا که نیاز به مؤلف و ترکیب کننده ای خواهد داشت و همچنین شیئی مرکب، محتاج به اجزاء خودش می باشد و بی نیاز بودن آن به کلی زیر سوال خواهد رفت، پس پی میبریم که آن فاعل اول قدیم، باید یکتا و یگانه باشد.

حال که حدوث این عالم ثابت شد و وجود قدیم احدی اثبات گردید سایر صفات او براحتی اثبات میشود

چرا که در حیوة او بحثی نیست زیرا میت نمیتواند خالق زندگان و زندگانی باشد

همچنین در علم او شکی نیست زیرا که نادان دانائی را نمیآفریند و آنچه را که نمیداند را نمیتواند ایجاد کند

و همچنین در شنوائی و بینائی او شبهه نیست زیرا باید آگاه به مسائل مخلوقاتش باشد.

و در حکمت او جاي سخنی نیست زیرا که غیر حکیم نمیتواند چنین خلقتي را در نهایت حکمت ایجاد کند.

و همچنین سایر صفات کمالیه ای که آن پروردگار یکتا باید داشته باشد، پس نیازی به طولانی کردن مطلب نداریم و غرض ما در این مطالب تدقیقات حکما و فلاسفه نیست و هر کس بیشتر از این خواسته باشد میتواند به کتاب ارشادالعوام مراجعه کند، که از قسمت [دانلود کتاب ها](#) قابل دریافت است.